

**NUNTIUS AD UNIVERSOS HOMINES
SUMMO PONTIFICE ASSENTIENTE
A PATRIBUS MISSUS
INEUNTE CONCILIO (ECUMENICO VATICANO II**

Patres S. Concilii ad universos homines

Ad omnes homines ac nationes nuntium perplacet mittere salutis, amoris et pacis, quae a Cristo Iesu, Filio Dei vivi, mundo allata sunt et Ecclesiae commissa.

Hac de causa enim beatissimi Ioannis Papae XXIII iussu congregati, huc nos, Apostolorum successores, unanimiter cum Maria Matre Iesu orantes, convenimus, unum apostolicum corpus efformantes, cuius caput est Petri successor.

Illucescat facies Christi Iesu

Quo in conventu, Spiritu Sancto duce, quaerere volumus quomodo nosmetipsos renovemus oporteat, ut Evangelio Christi magis ac magis fideles inveniamur. Integram ac puram Dei veritatem huius aetatis hominibus sic proferre studebimus ut eam ipsi intellegant eique libenter assentiant.

Pastores cum simus, eorum omnium indigentiae satisfieri cupimus, qui Deum quaerunt, « si forte attraherent eum aut inveniant, quamvis non longe sit ab unoquoque nostrum

Ideo Christi voluntati oboedientes, qui semetipsum morti tradidit ((ut exhiberet ipse sibi Ecclesiam non habentem maculam aut rugam sed ut sit sancta et immaculata »),² omnes vires cogitationesque impendimus in nosmetipsos, Praesules, necnon in greges nobis créditos ita renovandos ut gentibus appareat amabilis facies Iesu Christi, qui in cordibus nostris illucescit « ad illuminationem claritatis Dei ».³

Sic Deus dilexit mundum ...

Credimus Patrem sic mundum dilexisse ut ad eum salvandum Filium suum daret ; qui quidem per eundem Filium suum nos a servitute peccati

¹ *Act. 17, 27.*

² *Cfr. Eph. 5, 27.*

³ *Cfr. 2 Cor. 4, 6.*

liberavit, omnia per eum reconcilians in ipsum, « pacificans per sanguinem crucis eius », ⁴ ita ut ((filii Dei nominemur et simus ». Spiritus insuper nobis a Patre datur, ut vitam Dei viventes, Deum et fratres dirigamus, qui omnes unum in Christo sumus.

Tantum vero abest ut Christo adhaerentes a terrenis officiis et laboribus avertamur, ut fides e contra, spes et caritas Christi nos impellant ad inserviendum fratribus nostris, hoc modo ad exemplum Divini Magistri conformatos, qui « non venit ministrari sed ministrare ». ⁵ Ideo et Ecclesia non ad dominandum nata est sed ad serviendum. Ipse pro nobis animam posuit, et nos debemus pro fratribus animas ponere. ⁶

Proinde, cum ex Concilii laboribus fore speremus ut lux fidei clarior et vividior splendeat, spiritualem expectamus renovationem, ex qua etiam felix procedat impulsus quo proficiant humana bona, scilicet scientiae inventa, artis technicae progressus eruditionisque latior diffusio.

Caritas Christi urget nos

Ex omni natione quae sub coelo est adunati, omnium populorum nobis creditorum in cordibus nostris gerimus aerumnas, corporis et animae angustias, dolores, desideria, spem. Ad omnes anxietates, quibus hodie homines punguntur, instanter animum intendimus. Con volet imprimis igitur sollicitudo nostra ad humiliores, pauperiores debilioresque; Christum sequentes, miser eamur super tur barn fame, miseria, ignorantia laborantem; constanter in eos respicientes qui, deficiente auxilio opportuno, nondum ad vivendi rationem homine dignam pervenerunt.

Quapropter in labore obeundo nostro magni faciamus quaecumque ad dignitatem hominis spectant, quaecumque conferunt ad veram populorum communitatem. « Caritas Christi urget nos » ; ⁷ nam « qui viderit fratrem suum necessitatem habere et clausit viscera sua ab eo, quomodo caritas Dei manet in eo? ». ⁸

Duae quaestiones maioris momenti nobis proponuntur

Summus Pontifex Ioannes XXIII in radiophonico nuntio die 11 Septembris 1962 dato, duo praesertim inculcavit.

⁴ Cfr. *Col.* 1, 20.

* *Matth.* 20, 28.

⁶ Cfr. *I Io.* 3, 16.

⁷ *2 Cor.* 5, 14.

* *I Io.* 3, 17,

Imprimis, quae ad pacem inter populos spectant. Bellum nemo est qui non odio habeat, nemo qui ardenti desiderio ad pacem non tendat. Sed maxime omnium id Ecclesia exoptat, quippe quae mater sit omnium. Ipsa suum pacis amorem, Romanorum Pontificum voce, palam declarare numquam destitit, necnon et suam voluntatem pacis, parata semper cuilibet sincero conatui toto corde adiutricem praestare operam. Eadem ad coniungendos populos viribus omnibus tendit, et ad mutuam inter eos procurandam rerum animorumque aestimationem. Iste conventus noster Conciliaris, mirabilis ob suam stirpium, nationum, linguarum diversitatem, nonne communitatem testatur fraterni amoris, ipsiusque veluti signum fulget visibile? Homines universos profiteamur fratres esse, cuiuscumque stirpis sunt vel nationis.

Praeterea Summus Pontifex urget socialem iustitiam. Doctrina per Litteras Encyclicas *Mater et Magistra* exposita, manifesto ostendit Ecclesiam hodierno mundo quam maxime esse necessariam, ad iniustitias denunciandas indignasque inaequalitates, ad verum rerum bonorumque ordinem restaurandum, ita ut, secundum Evangelii principia, hominis vita humanior fiat.

Virtus Spiritus Sancti

Nobis profecto sive opes humanae sive potentia terrestris desunt; fiduciam autem in virtute Spiritus Dei collocamus, a Domino Iesu Christo Ecclesiae promissi. Ideo non fratres nostros tantum, quibus ut pastores inservimus, sed etiam fratres omnes in Christum credentes, et reliquos homines bonae voluntatis quos Deus «vult salvos fieri et ad agnitionem veritatis venire »),⁹ humiliter et ardentemur vocamus ut ad rectiorem magisque fraternam civitatem in ipso mundo aedificandam omnes una nobiscum adlaborent. Eiusmodi enim est divinum consilium ut per caritatem iam quodammodo regnum Dei in terris elucescat quasi aeterni regni Dei adumbratio.

Luceat, obsecramus, in medio mundi huius, qui procul ab optata pace adhuc abest ob minas ex ipso scientiarum progressu ortas, mirabili sane, sed non semper superiori moralitatis legi intento, luceat lumen magnae spei in Iesum Christum, unicum Salvatorem nostrum.

⁹ Cfr. *1 Tim.* 2, 4.